

ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΤΟ ΠΑΜΑΚ

Θεσσαλονίκη, 9 Μάη 2022

Νίκος Ζώκας, Πρόεδρος της ΕΔΥΕΘ

«Η συμβολή της ΕΣΣΔ στο τσάκισμα της ναζιστικής Γερμανίας Ο πόλεμος στην Ουκρανία και τα διδάγματα για το σήμερα»

Αγαπητές νέες και νέοι,

Εκ μέρους της Ελληνικής Επιτροπής για τη Διεθνή Ύφεση και Ειρήνη και της ΕΔΥΕΘ θέλω να σας ευχαριστώ για την πρόσκληση που μας απευθύνετε.

Ο τίτλος της εκδήλωσης είναι αναμφισβήτητο στο επίκεντρο της σημερινής επικαιρότητας, 77 χρόνια μετά τη λήξη του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου και ταυτόχρονα στις συνθήκες πλήρους ανάπτυξης ενός νέου πολέμου στην ευρωπαϊκή ήπειρο.

Είναι σε πολλούς από εμάς οφθαλμοφανής η ανιστόρητη, κατευθυνόμενη και πολύ επικίνδυνη προσπάθεια για την πλήρη διαστρέβλωση της ιστορικής αλήθειας.

Κυβερνήσεις, το ΝΑΤΟ, η ΕΕ, Πανεπιστημιακά Ιδρύματα, ΜΜΕ, επιτελεία ολόκληρα έχουν ξεκινήσει μία πραγματική σταυροφορία, εμπλουτισμένη ταυτόχρονα με στοιχεία ιεράς εξέτασης. Σαν έτοιμοι από καιρό έχουν επιδοθεί σε έναν αχαλίνωτο αντικομμουνισμό κι αντισοβιετισμό. Με αφορμή τη ρωσική εισβολή στην Ουκρανία προσπαθούν να παρουσιάσουν τη σύγχρονη καπιταλιστική Ρωσσία ως δήθεν συνεχιστή της Σοβιετικής Ένωσης. Στην Ουκρανία κι αλλού, καταστρέφονται μνημεία του Κόκκινου Στρατού, ηρώων του μεγάλου αντιφασιστικού πολέμου, ακόμη και το όνομα του Γιούρι Γκαγκάριν αφαιρούν και καταργούν, καταργούν το όνομα του Καρλ Μαρξ από αίθουσες πανεπιστημιακών ιδρυμάτων. Ακυρώνονται θεατρικές παραστάσεις, συναυλίες, εκθέσεις κι άλλες εκδηλώσεις με έργα κορυφαίων δημιουργών του σοβιετικού και του ρωσικού πολιτισμού. Εξαπολύουν «κυνήγι μαγισσών» ενάντια σε Ρώσους καλλιτέχνες, αθλητές, επιστήμονες.

Από την άλλη μεριά όμως, και στην ίδια τη Ρωσσία, αυτή η αντιρωσική υστερία φαίνεται να είναι ιδιαίτερα βολική, δίνει τη δυνατότητα στη ρωσική άρχουσα τάξη και την πολιτική εξουσία να μιλάει για «ρωσσοφοβία», για μίσος σε οτιδήποτε ρωσικό, ακόμη και για αντιπαράθεση και «πόλεμο πολιτισμών».

Με την ιστορική μας προσέγγιση σήμερα θα προσπαθήσουμε να διαφωτίσουμε, επεξεργασμένα ν' αποδείξουμε, ότι η σημερινή Ρωσσία στέκεται στον αντίποδα της πολιτικής της ΕΣΣΔ, εφαρμόζει πολιτική απόλυτα εναρμονισμένη με τον ιμπεριαλιστικό της χαρακτήρα ως κράτος.

Τι θέλουν να κρύψουν όλοι αυτοί;

Τη βαθιά ταξική φύση των πραγμάτων, τις έντονες ενδοϊμπεριαλιστικές αντιπαραθέσεις. Ότι η αντιπαράθεση δεν είναι μεταξύ «Ρώσων – αντιρώσων», μεταξύ της «δημοκρατικής και πολιτισμένης Δύσης» και της «αυταρχικής και δικτατορικής Ανατολής» όπως μας λένε, αλλά μεταξύ των κεφαλαιοκρατών, των μεγάλων μονοπωλιακών ομίλων των ΗΠΑ-NATO-ΕΕ από τη μια και της Ρωσσίας από την άλλη, χωρίς βεβαίως να λείπει από το κάδρο και η Κίνα.

Με την αντιρωσική υστερία προσπαθούν να στοιχήσουν τους λαούς πίσω από την αμερικανονατοϊκή προπαγάνδα, να διαλέξουν το ένα στρατόπεδο ιμπεριαλιστών. Όπως και στην άλλη πλευρά το ίδιο συμβαίνει, με τη λεγόμενη ρωσσοφοβία θέλουν να στοιχηθεί ο ρωσσικός λαός κάτω από τις σημαίες της αστικής τάξης της χώρας του.

Η όλη αυτή συστηματική διαστρέβλωση της ιστορίας δεν ξεκίνησε σήμερα. Ειδικά όμως από το 1991 και μετά, από την ανατροπή του σοσιαλισμού και τη διάλυση της ΕΣΣΔ, παρατηρούμε μια κατευθυνόμενη εκστρατεία ξαναγραφίματος της ιστορίας. Ολόκληρα ιδρύματα, «επιστήμονες» στην παραχάραξη, ΜΜΕ κι άλλα προπαγανδίστηκα εργαλεία του συστήματος, κρατικά και κυβερνητικά όργανα, το NATO, τα ηγετικά όργανα της ΕΕ, καταβάλλουν «φιλότιμες» προσπάθειες να εξισώσουν τον κομμουνισμό με το φασισμό-ναζισμό, να πείσουν ότι για την προετοιμασία και την έναρξη του ΒΠΠ φταίνει εξίσου η ναζιστική Γερμανία και η ΕΣΣΔ, ο Χίτλερ και ο Στάλιν. Για να αποποιηθούν των δικών τους πραγματικών ευθυνών, οι κυρίαρχες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της Δύσης εξαπολύουν αμέτρητα ψέματα και τόνους λάσπης.

Φίλες και φίλοι,

Ο ΒΠΠ είναι γέννημα και συνέχεια του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου. Και οι δύο οι πόλεμοι γίνανε από τις μεγάλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις προκειμένου να ξαναμοιράσουν τις αγορές, τις αποικίες και τις πλουτοπαραγωγικές πηγές του πλανήτη. Ήταν πόλεμοι ιμπεριαλιστικοί, άδικοι πόλεμοι. Μόνο για την ΕΣΣΔ ο ΒΠΠ ήταν δίκαιος πόλεμος. Άλλωστε δίκαιος πόλεμος στη σύγχρονη εποχή είναι μόνο ο πόλεμος που διεξάγει η εργατική τάξη και οι σύμμαχοί της για την κατάργηση της εκμετάλλευσης.

Ο ΑΠΠ τελείωσε με τη Διάσκεψη Ειρήνης των Παρισίων και την υπογραφή της Συνθήκης των Βερσαλλιών το 1919. Γι' αυτήν τη Συνθήκη ο Λένιν και η σοβιετική ηγεσία τοποθετήθηκαν από την πρώτη στιγμή, λέγοντας ότι είναι τόσο άδικη, ώστε να προετοιμάζει ήδη το νέο πόλεμο. Με τη Συνθήκη αυτή οι νικήτριες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις προσπάθησαν να διατηρήσουν μία Γερμανία, αδύναμη κι ανίκανη να τους απειλήσει ξανά, ικανή ωστόσο να στραφεί ενάντια στην ΕΣΣΔ, που ήταν άλλωστε και κύριος εχθρός τους.

Αυτό έκαναν με όποιον τρόπο μπορούσαν η Μ. Βρετανία, η Γαλλία και οι ΗΠΑ από την επόμενη μέρα της υπογραφής της Συνθήκης, μέχρι την επίθεση της ναζιστικής Γερμανίας στη ΕΣΣΔ, στις 22 Ιούνη 1941. Τα μονοπώλια των χωρών αυτών στήριξαν τη βιομηχανία της Γερμανίας στην ανόρθωσή της, αλλά και στην πολεμική της προετοιμασία. Σε αυτό αποσκοπούσε και η Συμφωνία του Μονάχου το Σεπτέμβριο του 1938 μεταξύ Μ. Βρετανίας - Γαλλίας με τις Γερμανία - Ιταλία, που έλυσε τα χέρια της Γερμανίας και του Χίτλερ για τη σταδιακή επέκταση και κατάληψη χωρών κι εδαφών σε ολόκληρη την Ευρώπη. Σε αυτό συνέβαλε και η άρνηση της Βρετανίας, Γαλλίας, Τσεχοσλοβακίας, Πολωνίας και σειράς άλλων ευρωπαϊκών κρατών στις επίμονες προσπάθειες της ΕΣΣΔ για τη συγκρότηση αντιφασιστικής συμμαχίας.

Για τη στάση των μεγάλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων είναι άλλωστε χαρακτηριστική η δήλωση του Χάρι Τρούμαν, γερουσιαστή τότε και λίγα χρόνια μετά προέδρου των ΗΠΑ, στις 24 Ιούνη 1941 στην εφημερίδα New York Times, όπου ανέφερε: «Αν δούμε ότι η Γερμανία κερδίζει, τότε θα πρέπει να βοηθήσουμε τη Ρωσία, και αν η Ρωσία νικήσει, τότε θα πρέπει να βοηθήσουμε τη Γερμανία...»

Έχοντας η Σοβιετική Ένωση ξεκάθαρη αντίληψη, ότι τα μη φασιστικά καπιταλιστικά κράτη ενίσχυαν τη Γερμανία, με σκοπό να τη στρέψουν εναντίον της, υποχρεώθηκε να υπογράψει στις 23 Αυγούστου 1939, ένα χρόνο μάλιστα μετά της Συμφωνίας του Μονάχου, το «γερμανοσοβιετικό σύμφωνο μη επίθεσης», γνωστό ως «σύμφωνο Μολότοφ - Ρίμπεντροπ». Σκοπός της ήταν να καθυστερήσει την επίθεση και ν' αποκτήσει χρόνο για να προετοιμαστεί για τον επικείμενο πόλεμο.

Η προετοιμασία όμως του νεαρού σοβιετικού κράτους για να αποκτήσει οικονομία και βιομηχανία ικανή να ανταπεξέλθει στην όποια ξένη απειλή κι επέμβαση είχε ξεκινήσει αρκετά νωρίτερα!

Ξεκίνησε με το Σχέδιο Εξηλεκτρισμού – ταυτόχρονα και Εκβιομηχάνισης – της Σοβιετικής Ρωσίας, το γνωστό Σχέδιο ΓΚΟΕΛΠΟ (ΓΟЭЛПО), που ψηφίστηκε το Δεκέμβρη του 1920, κάτω από την άμεση καθοδήγηση του Λένιν. Η δε εφαρμογή των πεντάχρονων πλάνων στη σχεδιασμένη ανάπτυξη της σοβιετικής οικονομίας και βιομηχανίας, αρχής γεννωμένης από το πρώτο πλάνο το 1928, έδωσε νέα ώθηση στην σοσιαλιστική ανάπτυξη. Είναι ενδεικτικό, ότι όταν όλος ο καπιταλιστικός κόσμος κατακλυζότανε από την καπιταλιστική οικονομική κρίση του 1929-1931, αλλά και από την ύφεση που εκδηλώθηκε λίγο πριν από την έναρξη του ΒΠΠ το 1938, το ΑΕΠ της ΕΣΣΔ από το 1928 έως το 1940 αυξήθηκε κατά 60% παρουσιάζοντας πολύ υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, ενώ στις ΗΠΑ στα ίδια χρόνια συρρικνώθηκε κατά 33%.

Είναι γεγονός αναμφισβήτητο ότι η ΕΣΣΔ, σε συνθήκες σοσιαλισμού και σε διάστημα μικρότερο από 20 χρόνια, κατάφερε να κάνει πραγματικά άλματα και να πετύχει αυτά που τα κυρίαρχα καπιταλιστικά κράτη δημιούργησαν σε περίοδο 150 και 200 χρόνων. Τ' άλματα αυτά στην ανάπτυξη της ΕΣΣΔ οφειλόταν στο νέο οικονομικό και κοινωνικοπολιτικό σύστημα που έφερε η Μεγάλη Οκτωβριανή Επανάσταση, στο σοσιαλισμό, στις νέες παραγωγικές σχέσεις. Ήταν άλματα όχι μόνο στην οικονομική και βιομηχανική ανάπτυξη, αλλά και στην συνεχή βελτίωση της ζωής και της ευημερίας των απλών ανθρώπων.

Τέλος, θα ήταν παράληψη να μην αναφερθούμε και στην πραγματική «πολιτιστική και πνευματική επανάσταση» που πέτυχε το νεαρό σοβιετικό κράτος, στην ταχύτατη εξάλειψη του αναλφαβητισμού, στο νέο εκπαιδευτικό σύστημα, που κατάφερε σε πραγματικά ελάχιστα χρόνια να αγκαλιάσει όλη τη νέα γενιά, να δημιουργήσει εργαζόμενους κι επιστήμονες με πολύ υψηλή μόρφωση κι εξειδίκευση. Αυτή ήταν η γενιά που μπόρεσε να δώσει την τεράστια ανάπτυξη της βιομηχανίας στα προπολεμικά χρόνια, αλλά και στα χρόνια του πολέμου ήταν η γενιά που στελέχωσε μαζικά τον νικηφόρο Κόκκινο Στρατό.

Αυτοί ήταν οι παράγοντες που δημιούργησαν τις προϋποθέσεις για τη μεγάλη αντιφασιστική νίκη, ήταν το θεμέλιο του σοσιαλιστικού πατριωτισμού του ενιαίου σοβιετικού λαού, των σοβιετικών ανθρώπων στο ΒΠΠ, και των Ρώσων, και των Ουκρανών, και των Λευκορώσων, και των δεκάδων άλλων εκπροσώπων εθνών και εθνοτήτων του ενιαίου σοβιετικού λαού. Ο πατριωτισμός αυτός δεν έχει καμία σχέση με τον σημερινό «καπιταλιστικό» πατριωτισμό, που θέλει να εμψυχήσει ο πρόεδρος Πούτιν.

Στο ΒΠΠ και στον αγώνα για το τσάκισμα του ναζισμού-φασισμού η ΕΣΣΔ σήκωσε το κύριο, το καθοριστικό βάρος και πλήρωσε, αναμφισβήτητα, το βαρύτερο φόρο αίματος και υλικών καταστροφών. Οι αριθμοί είναι αμείλικτοι. Σύμφωνα με επίσημα στοιχεία, η Σοβιετική Ένωση έχασε περίπου το ένα τρίτο του προπολεμικού της πλούτου, συγκεκριμένα:

- έδωσε πάνω από 20 εκατομμύρια νεκρούς, περίπου το 10% του πληθυσμού και περίπου το 15% του ενεργού πληθυσμού της χώρας, επίσης πολλά εκατομμύρια τραυματίες, ακρωτηριασμένους και ανάπηρους,
- στο Ανατολικό Μέτωπο ήταν συγκεντρωμένο το 85% των γερμανικών δυνάμεων,
- ο Κόκκινος Στρατός σήκωσε το κύριο βάρος, είχε το 65% των στρατιωτικών απωλειών μεταξύ των συμμάχων, οι Βρετανία και οι ΗΠΑ μόλις από 2% αντίστοιχα,
- καταστράφηκαν 1710 πόλεις, 70 χιλιάδες χωριά,
- καταστράφηκαν 32 χιλιάδες επιχειρήσεις,
- στη λήξη του πολέμου αντιστοιχούσαν μόνο 3,5 m² κατάλληλης κατοικίας ανά κάτοικο,
- κατάφερε ωστόσο στους πρώτους λίγους μήνες του πολέμου να μεταφέρει σε προστατευμένες περιοχές όλες τις σημαντικές για τον πόλεμο βιομηχανίες.

Στην κατεύθυνση που εξετάζουμε είναι πολύ ενδεικτικό να δούμε την ουσία και τα μεγέθη της περιβόητης «βοήθειας» των συμμάχων προς την ΕΣΣΔ. Να δούμε το λεγόμενο Lend-Lease των ΗΠΑ, όρος που ήρθε ξανά στην επικαιρότητα τις μέρες μας με τη βοήθεια που στέλνουν οι ΗΠΑ στην Ουκρανία, για να πολεμήσει «μέχρι και τον τελευταίο Ουκρανό», όπως λένε.

Ο νόμος του Lend-Lease απαγόρευε ρητά οποιαδήποτε δωρεάν παράδοση εξοπλισμού και οι Ηνωμένες Πολιτείες παρείχαν όλα τα προϊόντα με πίστωση. Τη στιγμή δηλαδή που ο σοβιετικός λαός έδινε τα καλύτερα παιδιά του σ' αυτήν την τιτάνια αναμέτρηση, οι κεφαλαιοκράτες των ΗΠΑ έκαναν «χρυσές δουλειές», γεμίζοντας τα θησαυροφυλάκιά τους. Σύμφωνα με τους υπολογισμούς της σοβιετικής κυβέρνησης η συνολική παραδομένη «βοήθεια» στη ΕΣΣΔ με τη μέθοδο του Lend-Lease δεν υπερέβαινε το 4% του συνολικού ΑΕΠ της χώρας στα χρόνια του πολέμου.

Ταυτόχρονα οι αμερικανικές εταιρείες παρείχαν προϊόντα και στη ναζιστική Γερμανία - πετρέλαιο καύσιμα, συνθετικό καουτσούκ, στρατηγικές πρώτες ύλες, ανταλλακτικά για τα εργοστάσια αεροσκαφών. Εννοείται ότι γι' αυτές τους τις δοσοληψίες σήμερα στη Δύση δεν είναι καθόλου ευχάριστο να γίνεται αναφορά.

Στην άνοδο των Ναζί στην εξουσία, στην προετοιμασία και τη διεξαγωγή του ΒΠΠ ήταν καθοριστική η βοήθεια από το μεγάλο γερμανικό κεφάλαιο, τις τράπεζες, την Ένωση των Βιομηχάνων, την KRUPP, την THYSEN, τη SIEMENS και άλλων. Ήταν λογικό άλλωστε, ήταν δικός τους αυτός ο πόλεμος.

Όμως, δεν ήταν μόνο τα γερμανικά μονοπώλια που βρήκαν στο πρόσωπο του Χίτλερ τον άνθρωπό τους. Καταλυτική ήταν η υποστήριξη του ναζισμού και από τα αμερικανικά μονοπώλια, όπως η FORD, η GENERAL MOTORS, η GENERAL ELECTRIC, η STANDARD OIL, η IBM, η ITT, η Τράπεζα CHASE MANHATAN και πολλοί άλλοι, που έκαναν τεράστιες επενδύσεις, επωφελοόμενοι από τις επιχειρηματικές ευκαιρίες που πρόσφεραν οι Ναζί.

Αυτή είναι η πραγματική ιστορία της προετοιμασίας και της διεξαγωγής του ΒΠΠ, που σήμερα πολλοί θέλουν να ξεχαστεί και γι' αυτό την παραχαράσσουν και την ξαναγράφουν από την ανάποδη.

Τέλος αγαπητοί φίλοι, είναι πολύ χρήσιμο να αναφέρουμε και στοιχεία για την αποκατάσταση της καταστραμμένης σοβιετικής οικονομίας στην πρώτη μεταπολεμική περίοδο.

Εκτός από τη βιομηχανία τεράστιες καταστροφές είχε υποστεί και ο αγροτικός τομέας. Οι Ναζί κατέστρεψαν 98 χιλιάδες συνεταιριστικούς οργανισμούς (ΚΟΛΧΟΖ), 1876 κρατικούς οργανισμούς (ΣΟΒΧΟΖ) και 2890 κρατικούς σταθμούς μηχανημάτων και τρακτέρ. Συνολικά το 1946 η βιομηχανική παραγωγή είχε πέσει στο 77% του 1940, ενώ ο αγροτικός τομέας είχε συρρικνωθεί στο 60%. Το έμπειρο εξειδικευμένο εργατικό δυναμικό που έχασε η χώρα ήταν, σύμφωνα με εκτιμήσεις, περίπου το ένα τρίτο του εργατικού δυναμικού. Η δυνατότητα αύξησης των εργατικών πόρων ήταν επίσης περιορισμένη, λόγω των απωλειών στη φυσική αύξηση του πληθυσμού στα χρόνια του πολέμου.

Το σοβιετικό κράτος εφάρμοσε μια σφαιρικά μελετημένη οικονομική, κοινωνική και δημογραφική πολιτική. Με το τέταρτο πεντάχρονο πλάνο 1946-1951 τέθηκε ο στόχος η ΕΣΣΔ, όχι μόνο να φτάσει στα προπολεμικά επίπεδα, αλλά και να τα ξεπεράσει. Με πρωτοφανείς ρυθμούς ανάπτυξης χρειάστηκαν μόνο τρία χρόνια για να εκπληρωθεί αυτός ο στόχος (το 1949) και μάλιστα χωρίς καμία ξένη βοήθεια, παρά τις προβλέψεις δυτικών οικονομολόγων ότι αυτό δεν μπορούσε να γίνει πριν από τα μέσα της δεκαετίας του 1960.

Πολύ σύντομα επανήλθαν οι κανονικές συνθήκες εργασίας – οκτάωρο, ετήσια άδεια κ.α., που οι εργαζόμενοι είχαν κατακτήσει πριν τον πόλεμο. Οι τιμές των αγαθών μειωνόταν σταθερά από χρόνο σε χρόνο, εφαρμόστηκε πρόγραμμα ευρείας κατασκευής στέγης, βελτιωνόταν συνολικά οι συνθήκες της ζωής των εργαζόμενων. Η ΕΣΣΔ ήταν η πρώτη χώρα μετά τον πόλεμο που κατέργησε το σύστημα με τα κουπόνια για την εξασφάλιση αγαθών για τον πληθυσμό. Τα κουπόνια καταργήθηκαν το 1947. Στη δε Μ. Βρετανία, που δέχτηκε μάλιστα το μεγαλύτερο μερίδιο του σχεδίου Μάρσαλ, το σύστημα αυτό καταργήθηκε σταδιακά μέχρι το 1954.

Η περίοδος αυτή συνδέεται και με αρκετά, σημαντικά επιτεύγματα στην επιστήμη και την τεχνολογία – στον πυρηνικό τομέα, στην πυραυλικά τεχνολογία κ.α. Η μεγάλη άνοδος της εκπαίδευσης έφερε γρήγορα αποτελέσματα στη σοβιετική επιστήμη, με νέες ανακαλύψεις και μεγάλη πρόοδο στη διαστημικά έρευνα, όπως φάνηκε λίγα χρόνια μετά με την κατάκτηση του διαστήματος.

Φίλες και φίλοι,

Παρουσιάζοντας κανείς την πολιτική της σοβιετικής ηγεσίας, από τις πρώτες κιόλας μέρες μετά την επανάσταση, από την ιμπεριαλιστική επέμβαση των 14 ιμπεριαλιστικών κρατών και τον εμφύλιο πόλεμο που αυτή προκάλεσε, είναι πολύ χρήσιμο να παρακολουθήσει την παρουσία και τις σχέσεις που το σοβιετικό κράτος ανέπτυξε με τους δύο κορυφαίους διεθνής οργανισμούς, την Κοινωνία των Εθνών (ΚτΕ) προπολεμικά και τον ΟΗΕ μετά το ΒΠΠ.

Μετά τη λήξη του ΑΠΠ οι νικητρίες χώρες, στην προσπάθειά τους να διασφαλίσουν το «status quo», καθώς και για να εμποδίσουν την ανάπτυξη του παγκόσμιου επαναστατικού κινήματος, να χτυπήσουν την αίγλη που ασκούσε στους εργαζόμενους και τους λαούς όλου του κόσμου η Σοβιετική Ρωσία, ίδρυσαν το 1919 την ΚτΕ.

Η ΚτΕ έδειξε πολύ νωρίς τα δόντια της στη νεαρή Σοβιετική Δημοκρατία, υποστηρίζοντας απροκάλυπτα την ιμπεριαλιστική επέμβαση για την κατάπνιξη της επανάστασης των μπολσεβίκων.

Η Σοβιετική Ρωσία καθόρισε με σαφήνεια τη βασική γραμμή των διεθνών της σχέσεων. Από τη μια επεδίωκε τη μεγαλύτερη δυνατή εμπορική, οικονομική και πολιτική συνεργασία με τα καπιταλιστικά κράτη με στόχο να σπάσει η απομόνωσή της, κι από την άλλη έδειχνε τη σταθερή της υποστήριξη στο επαναστατικό κίνημα σ' ολόκληρο τον κόσμο. Ταυτόχρονα, πρόβαλε τη θέση του άμεσου και πλήρους αφοπλισμού.

Παράλληλα η ΕΣΣΔ, μαζί με την επιδίωξη ειρηνικών σχέσεων με τις καπιταλιστικές χώρες, προωθούσε το στόχο της ανάπτυξης του διεθνούς κομμουνιστικού κινήματος και των κομμουνιστικών κομμάτων σ' όλο τον κόσμο, των επαναστατικών συνδικάτων και του ενιαίου μετώπου των εργατών ενάντια στην επίθεση του κεφαλαίου.

Μετά την αποχώρηση της Ιαπωνίας και της Γερμανίας από την ΚτΕ το 1933, 30 κράτη μέλη της οργάνωσης απηύθυναν πρόσκληση στην ΕΣΣΔ, για να γίνει μέλος της. Η ΕΣΣΔ επεδίωξε να αξιοποιήσει την ένταξη στην ΚτΕ, ώστε να πετύχει το βασικό καθήκον που είχε θέσει, να εμποδίσει δηλαδή τη διαμόρφωση ενός ενιαίου μπλοκ των ιμπεριαλιστών εναντίον της.

Είναι κατανοητό ότι σ' αυτήν πρώτη προπολεμική περίοδο η ΕΣΣΔ δεν είχε τις δυνάμεις και τους συμμάχους για να παρέμβει αποφασίστηκε στην κατεύθυνση της αποτροπής του νέου ιμπεριαλιστικού πολέμου. Αυτό όμως που κατάφερε ήταν να βοηθήσει στη δημιουργία σε πολλές χώρες κομμουνιστικών κομμάτων, που λίγα χρόνια αργότερα ηγήθηκαν και σήκωσαν το βάρος της οργάνωσης των μεγάλων αντιστασιακών κινήσεων στον ΒΠΠ.

Η αντιφασιστική νίκη των λαών, με μπροστάρη και κύριο αιμοδότη τη Σοβιετική Ένωση και τον ένδοξο Κόκκινο Στρατό, αποτέλεσε καίριο χτύπημα στον ίδιο τον ιμπεριαλισμό. Οι λαοί με νέα ορμή συνέχιζαν τον αγώνα για την εθνική και κοινωνική τους απελευθέρωση, για το γκρέμισμα της αποικιοκρατίας και την ανατροπή του συστήματος της εκμετάλλευσης, εμφανίστηκε το παγκόσμιο σοσιαλιστικό σύστημα.

Στις 6 και 9 Αυγούστου 1945 ένα άλλο γεγονός ήρθε να αναδείξει τις πραγματικές διαθέσεις του ιμπεριαλισμού, με κύριο εκφραστή του τις ΗΠΑ. Η ρίψη των δύο ατομικών βομβών στη Χιροσίμα και το Ναγκασάκι αποσκοπούσε στην τρομοκράτηση της Σοβιετικής Ένωσης και των λαών, γιατί επιχειρησιακά ο πόλεμος στην Άπω Ανατολή είχε ουσιαστικά λήξει και η Ιαπωνία ήταν έτοιμη να συνθηκολογήσει.

Με τη ρίψη των ατομικών βομβών οι ιμπεριαλιστές εγκαινίασαν την εποχή της πυρηνικής τρομοκρατίας. Με την αποτρόπαια αυτή πράξη οι ΗΠΑ θέλησαν να επιβάλουν τους δικούς τους όρους στη διαμόρφωση του μεταπολεμικού χάρτη, να επιβάλουν την ιμπεριαλιστική παγκόσμια κυριαρχία και κυρίως τη δική τους ηγεμονία στην ιμπεριαλιστική πυραμίδα. Χαρακτηριστικά ο Ουίνστον Τσόρτσιλ, μιλώντας στις 31 Μάρτη 1949 στη Βοστώνη, ανέφερε τα εξής: «*Είναι βέβαιον, ότι η Ευρώπη θα είχε κομμουνιστικοποιηθεί, εάν δεν ευρίσκετο η ατομική βόμβα εις τας χείρας των Ηνωμένων Πολιτειών*».

Ήδη στις 5 Μάρτη 1946 ο ίδιος, παρουσία του Προέδρου των ΗΠΑ Χάρι Τρούμαν, στο Φούλτον των ΗΠΑ είχε διατυπώσει τη διαβόητη θέση του για το λεγόμενο «σιδηρούν παραπέτασμα», όπου ξεκάθαρα ο Τσόρτσιλ διατύπωνε πρόταση για τη δημιουργία στρατιωτικοπολιτικής συμμαχίας του καπιταλιστικού κόσμου και ειδικότερα της Μεγάλης Βρετανίας και των ΗΠΑ.

Η συνέχεια είναι γνωστή. Ένα πρώτο δείγμα αυτής της πρότασης του Τσόρτσιλ γράφτηκε, με τον πιο οδυνηρό τρόπο για το λαό μας, στα ελληνικά βουνά τα αμέσως επόμενα χρόνια, στον εμφύλιο πόλεμο 1946-49. Άγγλοι και Αμερικανοί ιμπεριαλιστές προσέτρεξαν για να στηρίξουν

και να καθοδηγήσουν την αστική τάξη της Ελλάδας, η εξουσία της οποίας κλονιζότανε από την ένδοξη αντίσταση του λαού μας. Μία πρώτη στρατιωτική επέμβαση του αδημιούργητου ακόμη ΝΑΤΟ έγινε εδώ, στην πατρίδα μας, ενάντια στους μαχητές του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας στο Γράμμο και στο Βίτσι. Στην αρχή οι Βρετανοί και στη συνέχεια οι Αμερικανοί έδειξαν ποια ήταν τα σχέδιά τους και τι θ' ακολουθούσε τα επόμενα χρόνια.

Το 1945 ιδρύθηκε ο ΟΗΕ, αναδεικνύοντας μια νέα πραγματικότητα ως προς το διεθνή συσχετισμό των δυνάμεων, με αναβαθμισμένη τη θέση της ΕΣΣΔ. Τέσσερα χρόνια μετά τις ΗΠΑ, το 1949, η ΕΣΣΔ απέκτησε κι αυτή το ατομικό όπλο. Δημιουργήθηκε η λεγόμενη «πυρηνική ισορροπία», που για δεκαετίες λειτούργησε αποτρεπτικά κι εξασφάλισε την ειρήνη στην ευρωπαϊκή ήπειρο για σχεδόν μισό αιώνα.

Οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, μέχρι το 1955, χρησιμοποίησαν τον ΟΗΕ στα σχέδιά τους κατά της ΛΔ Κίνας, της Κορέας και αλλού. Επεδίωξαν να καταργήσουν το δικαίωμα του βέτο που είχε η ΕΣΣΔ στο ΣΑ, απέρριπταν τις διάφορες προτάσεις της που αφορούσαν τον αφοπλισμό.

Σε συνέντευξή εκείνης της περιόδου ο Στάλιν προσδιόριζε ως εξής το χαρακτήρα της πάλης για την ειρήνη: *«Η ειρήνη θα διατηρηθεί και θα εδραιωθεί, αν οι λαοί πάρουν στα χέρια τους την υπόθεση της διαφύλαξης της και την υπερασπιστούν μέχρι τέλους. Ο πόλεμος μπορεί να γίνει αναπόφευκτος, αν οι υποκινητές του πολέμου κατορθώσουν να τυλίξουν με το ψέμα τις λαϊκές μάζες, να τις εξαπατήσουν και να τις παρασύρουν σε νέο παγκόσμιο πόλεμο. Σε ό,τι αφορά τη Σοβιετική Ένωση, θα εφαρμόζει ακλόνητα και στο εξής την πολιτική αποσόβησης του πολέμου και διαφύλαξης της ειρήνης».*

Η μεταπολεμική ισχυροποίηση της ΕΣΣΔ, σε συνδυασμό με την παρουσία και των άλλων σοσιαλιστικών κρατών, αποτέλεσαν ισχυρό παράγοντα που επέδρασε στο συσχετισμό δύναμης και είχε αντανάκλαση και στον ΟΗΕ.

Από το 1955 και μετά, χάρη στην πολιτική της ΕΣΣΔ, των άλλων σοσιαλιστικών χωρών και χωρών από την Αφρική και την Ασία, ο ΟΗΕ πήρε σειρά σημαντικές, θετικές αποφάσεις σε βάρος των ιμπεριαλιστικών σχεδίων. Εγκρίθηκαν Συμβάσεις και Συνθήκες για τον περιορισμό των εξοπλισμών, την απαγόρευση των πυρηνικών δοκιμών, του βακτηριολογικού πολέμου, για το διάστημα.

Θα ήταν παράληψη να μην αναφερθούμε και στο Σύμφωνο της Βαρσοβίας, που συγκροτήθηκε το 1955 - 6 ολόκληρα χρόνια μετά το ΝΑΤΟ - ως «Ένωση για την Ειρήνη και το Σοσιαλισμό», όπως έλεγε και το κεντρικό του σύνθημα. Στα 36 χρόνια της ύπαρξής του, μέχρι το 1991, το Σύμφωνο της Βαρσοβίας στάθηκε πραγματικό αντίβαρο στις επιθετικές επιδιώξεις των ιμπεριαλιστών, πραγματικός φρουρός της ειρήνης και του σοσιαλισμού, συμπαραστάτης των αγώνων των λαών. Στα 36 αυτά χρόνια το Σύμφωνο της Βαρσοβίας δε διεξήγαγε ούτε ένα πόλεμο, δεν πραγματοποίησε ούτε μία επίθεση ενάντια σε κάποια άλλη χώρα ή λαό.

Αγαπητές νέες και νέοι, αγαπητοί φίλοι,

Πρέπει καλά να γνωρίζουμε τα ιστορικά γεγονότα, να μελετούμε και να εξηγούμε καλά το χθες, για να ερμηνεύουμε σωστά το σήμερα και το αύριο. Είναι ανάγκη σήμερα ειδικά, που η ιστορία επαναλαμβάνεται στην Ουκρανία με αλλαγμένους τους ρόλους των πρωταγωνιστών, αλλά με το ίδιο πάντα θύμα, τους λαούς. Σήμερα, που παρακολουθούμε τις τραγικές εξελίξεις με την εισβολή της Ρωσσίας στην Ουκρανία, όπου διεξάγεται ένας ιμπεριαλιστικός πόλεμος με απρόβλεπτες συνέπειες για τους λαούς της περιοχής και ολόκληρου του πλανήτη.

Απαιτείται η μαζική έκφραση της αντίθεσης του λαού μας στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, για το άμεσο τερματισμό του, ενάντια στην επικίνδυνη ανάμειξη της χώρας μας σ' αυτόν.

Κάθε εκδήλωση του λαού και του κινήματος πρέπει να γίνει βήμα έκφρασης αυτής της αντίθεσης.

Εκφράζουμε την καταδίκη μας στην ιμπεριαλιστική εισβολή της Ρωσσίας, την αλληλεγγύη μας στους λαούς της Ουκρανίας και της Ρωσσίας, σε όλους τους λαούς, που είναι πάντα τα θύματα της κρεατομηχανής των ιμπεριαλιστικών πολέμων.

Καταδικάζουμε τις ανιστόρητες, αντικομμουνιστικές και αντισοβιετικές δηλώσεις του προέδρου Πούτιν, οι οποίες αποτέλεσαν την ιδεολογική προπαγανδευτική της απαράδεκτης εισβολής. Η επίκληση του αντιφασισμού από την ηγεσία της Ρωσσίας, προκειμένου να προωθήσει τα γεωπολιτικά της σχέδιά στην περιοχή, είναι προσχηματική. Εκμεταλλεύεται το γνήσιο αντιφασιστικό φρόνημα των Ρώσων, αλλά και της πλειοψηφίας των Ουκρανών.

Αναδεικνύουμε ωστόσο και τις ευθύνες και την αισχρή υποκρισία του ΝΑΤΟ, των ΗΠΑ και της ΕΕ, της ελληνικής κυβέρνησης και των άλλων ευρωατλαντικών κομμάτων, που καμώνονται, ότι τάχα για πρώτη φορά βλέπουν πόλεμο στην Ευρώπη μετά από το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, ότι μόλις σήμερα αντιλήφθηκαν τάχα τις πράξεις αναθεώρησης των Διεθνών Συνθηκών και αλλαγής των συνόρων:

- Τι ήταν τότε ο πόλεμος στη Γιουγκοσλαβία κι ο διαμελισμός της από ΕΕ-ΗΠΑ-ΝΑΤΟ;
- Τι ήταν οι πόλεμοι και ο διαμελισμός του Ιράκ, της Λιβύης, της Συρίας, της Υεμένης, η εικοσάχρονη κατοχή στο Αφγανιστάν, η μέχρι και σήμερα κατοχή από τα αμερικανικά στρατεύματα εδαφών του Ιράκ και της Συρίας;
- Ποιος οργάνωσε το πραξικόπημα στη χώρα μας το 1967, το πραξικόπημα στην Κύπρο το 1974; Δεν ήταν η Χούντα των Συνταγματαρχών, κάτω από την άμεση καθοδήγηση των ΗΠΑ, της Μ. Βρετανίας και του ΝΑΤΟ;
- Τι ήταν η στρατιωτική επέμβαση της Τουρκίας το 1974 στην Κύπρο και η μέχρι σήμερα κατοχή του 40% του εδάφους της Μεγαλονήσου. Ποια στάση κράτησαν και κρατούν απέναντι σ' αυτά τα γεγονότα οι «καλοί μας σύμμαχοι και προστάτες» από το ΝΑΤΟ και την ΕΕ;
- Τι είναι η κατοχή από την Τουρκία εδαφών γειτονικών της χωρών, η ωμή αμφισβήτηση και παραβίαση της Συνθήκης της Λοζάνης, η συνεχής επιθετική της πολιτική ενάντια στη χώρα μας;
- Τι είναι ο ασταμάτητος, επί δεκαετίες, πόλεμος του Ισραήλ ενάντια στον παλαιστινιακό λαό και η κατοχή των εδαφών του; Με τίνος βοήθεια γίνεται; Δεν είναι η ΕΕ και οι ΗΠΑ, που εξισώνουν το θύμα με το θύτη;
- ***Για ποιο διεθνές δίκιο μας μιλούν, αυτοί που το κουρελιάζουν καθημερινά;***
Που εργαλειοποιούν τον ΟΗΕ και όταν δεν το χρειάζονται τον καταργούν στην πράξη. Μήπως δεν είναι οι ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ και η ΕΕ, που έχουν αθετήσει τόσες και τόσες δεσμεύσεις τους, που έχουν βγει από συμφωνίες, όταν το απαιτούσαν τα συμφέροντά τους; Δεν ήταν το ΝΑΤΟ, που στη Σύνοδό του το 2016 στη Βαρσοβία πήρε απόφαση για πρώτο, προληπτικό πυρηνικό πλήγμα; Κατά παράβαση του λεγόμενου Διεθνούς Δικαίου βεβαίως!

Όλα αυτά αποδεικνύουν ότι το Διεθνές Δίκαιο είναι ζήτημα συσχετισμού δύναμης! Όλοι αυτοί οι πόλεμοι, οι εισβολές, τα πραξικοπήματα είχαν εκατομμύρια νεκρούς, δημιούργησαν αμέτρητα караβάνια προσφύγων, κατέστρεψαν χώρες ολόκληρες!

Γιατί η δύναμη σήμερα είναι στα χέρια των μεγάλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων και ενώσεων. Γιατί σήμερα δεν υπάρχουν πια η ΕΣΣΔ και το παγκόσμιο σοσιαλιστικό σύστημα.

Για δεύτερη φορά στα τελευταία 30 χρόνια, μετά τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης και την ανατροπή του σοσιαλισμού, ο πόλεμος επιστρέφει στην Ευρώπη. Μετά τη Γιουγκοσλαβία, σήμερα αλληλοσπαράσσονται οι λαοί της πρώην Σοβιετικής Ένωσης, ζουν ένα αδελφοκτόνο πόλεμο.

Λαοί που για πολλές δεκαετίες έζησαν αδελφωμένοι στις συνθήκες του σοσιαλισμού.

Που μαζί και νίκησαν το φασισμό – ναζισμό. Που μαζί κάρφωσαν τη σημαία της Νίκης στην καρδιά της ναζιστικής Γερμανίας. Που οικοδόμησαν μαζί το ειρηνικό τους μέλλον. Που δημιούργησαν πρωτοφανή επιτεύγματα σε όλες τις σφαίρες της ανθρώπινης δημιουργίας, της επιστήμης, του πολιτισμού, του αθλητισμού, της ευημερίας των ανθρώπων.

Σήμερα, στις συνθήκες του καπιταλισμού, βρίσκονται σε εχθρικά χαρακώματα.

Αυτήν την ιστορική αλήθεια δεν μπορεί να την καταργήσει κανένα αντισοβιετικό διάγγελμα του Πούτιν, καμία αντικομμουνιστική απόφαση της ΕΕ και του ΝΑΤΟ!

Η πολεμικές αντιπαραθέσεις είναι το αποτέλεσμα των ανταγωνισμών ανάμεσα στις μεγάλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις και Ενώσεις. Είναι ανταγωνισμοί που, μέσα στη βαθιά κρίση του ιμπεριαλιστικού συστήματος, δεν μπορούν να ξεπεραστούν με διπλωματικά και πολιτικά μέσα.

Επιβεβαιώνουν τον κανόνα, ότι ο πόλεμος είναι η συνέχεια της ίδιας πολιτικής με άλλα, βίαια μέσα!

Ο σημερινός πόλεμος στην Ουκρανία δεν ήρθε από το πουθενά, δεν αποτελεί κεραυνό εν αιθρία! Ο λαός της Ουκρανίας σήμερα δέχεται τα πυρά των μεγάλων κι αντιμαχόμενων ιμπεριαλιστικών κρατών κι Ενώσεων, γιατί η χώρα αυτή διαθέτει μεγάλους πλουτοπαραγωγικούς πόρους, διαθέτει πλούσια κι εύφορη γη, έχει σημαντική γεωστρατηγική θέση και σημασία. Οι ιμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί και οι αντιπαραθέσεις εδώ και 30 χρόνια προετοίμασαν κι έφεραν το σημερινό πόλεμο.

Από τη μία πλευρά της αντιπαράθεσης βρίσκονται οι ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ, η ΕΕ, που το 2014 φύτεψαν, στήριξαν και στηρίζουν τις αντιδραστικές κυβερνήσεις στην Ουκρανία και τις ομάδες των νεοναζί. Είναι οι ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ, που από το 1991 προωθούν την επέκτασή τους στα ανατολικά και τη στρατιωτική περικύκλωση τη Ρωσσία.

Από την άλλη είναι η σημερινή καπιταλιστική Ρωσσία, που προωθεί τα δικά της σχέδια ενοποίησης χωρών της πρώην Σοβιετικής Ένωσης. Που δημιουργεί τις δικές της οικονομικές και στρατιωτικές Ενώσεις. Και οι μεν, και οι δε προωθούν τα συμφέροντα των δικών τους κεφαλαιοκρατών, των δικών τους μονοπωλιακών ομίλων.

Στη μέση, η αστική τάξη της Ουκρανίας, που μία μερίδα της έχει οικονομικούς δεσμούς με τη Ρωσσία, ενώ μία άλλη με τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της Δύσης. Αυτή η αστική τάξη της Ουκρανίας χειραγωγεί και σέρνει τον ουκρανικό λαό πότε στη μία και πότε στην άλλη κατεύθυνση, για να εξυπηρετήσει καλύτερα τα δικά της συμφέροντα.

Κάποια στιγμή, φίλες και φίλοι, ο πόλεμος αυτός θα τελειώσει, με τα όποια θύματα και καταστροφές και για τους δύο λαούς. Ο κίνδυνος όμως για έναν νέο πόλεμο, ίσως ακόμη πιο θανατηφόρο, ακόμη πιο γενικευμένο, δε θα εκλείψει. Γιατί θα συνεχίσει να υπάρχει η μήτρα που το γεννά, ο ιμπεριαλισμός και η εκμετάλλευση.

Αυτήν την ένοχη μήτρα πρέπει να καταστρέψουν οι λαοί!

Σήμερα απέναντι στις παλιές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις στήνεται το μπλοκ των νέων κι ανερχόμενων. Η ορατή πλέον προοπτική αντικατάστασης των ΗΠΑ από την Κίνα στην ιμπεριαλιστική πρωτοκαθεδρία, τα σχέδια των ΗΠΑ-NATO-ΕΕ για περιορισμό και ανάσχεση της Κίνας και της Ρωσσίας είναι οι πραγματικές αιτίες κι εκφράσεις αυτών των ανταγωνισμών.

Οι λαοί δεν πρέπει να διαλέξουν ανάμεσα στον έναν ή στον άλλον ιμπεριαλιστή!

Οι λαοί δεν έχουν να χωρίσουν τίποτα μεταξύ τους. Δεν έχουν κανένα όφελος από αυτήν την αντιπαράθεση. Γι' αυτό ενωμένοι πρέπει να δώσουν τον κοινό αγώνα ενάντια στις αιτίες που γεννούν την εκμετάλλευση και τον πόλεμο. Ούτε ο ελληνικός λαός, μα ούτε και κανείς άλλος λαός, δεν πρέπει να μπουν κάτω από τις σημαίες των ιμπεριαλιστών, καμίας αστικής τάξης, ούτε της χώρας τους, ούτε και ξένης.

Καμία εμπιστοσύνη στην αστική τάξη και στις κυβερνήσεις της!

Η κυβέρνηση της ΝΔ έχει τεράστιες ευθύνες απέναντι στον ελληνικό λαό. Δίπλα της, στην ίδια γραμμή, βρίσκονται ο ΣΥΡΙΖΑ και τα άλλα ευρωατλαντικά κόμματα. Για την λεγόμενη «γεωστρατηγική» αναβάθμιση της ελληνικής αστικής τάξης, για τα συμφέροντα των μονοπωλιακών ομίλων, όλοι μαζί εμπλέκουν θανάσιμα το λαό και τη νεολαία μας στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς και πολέμους.

Επιχειρούν με κάθε τρόπο να στοιχήσουν το λαό πίσω από τα συμφέροντα και τις επιδιώξεις της κυρίαρχης τάξης, να παρουσιάσουν ως δήθεν κοινά τα συμφέροντα του λαού με εκείνα του κεφαλαίου. Καλλιεργούν αυταπάτες πως η συμμετοχή της χώρας μας στους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς και σχεδιασμούς, οι διάφορες επικίνδυνες συμφωνίες που υπογράφουν, τα υπέρογκα ποσά για τους εξοπλισμούς, είναι τάχα προς όφελος της ασφάλειας και της άμυνας της χώρας.

Πρόκειται για επικίνδυνο μύθο!

Πρέπει να σταματήσει η οποιαδήποτε συμμετοχή και διευκόλυνση της χώρας μας προς τους φονιάδες των λαών. Μετατρέπουν το λαό μας σε θύτη άλλων λαών, αλλά και σε θύμα, σε στόχο αντιποίνων. Η αποστολή όπλων, η μεταφορά NATOϊκού οπλισμού και στρατιωτικών δυνάμεων από την Αλεξανδρούπολη, η βάσεις της Σούδας, της Λάρισας, του Στεφανοβίκειου, οι αποστολές στρατιωτικών δυνάμεων εκτός συνόρων βάζουν στο στόχαστρο και σε θανάσιμο κίνδυνο το λαό μας.

Καταδικάζουμε τη νέα Ελληνοαμερικανική Συμφωνία για τις Βάσεις, συμμετέχουμε μαζικά στο Συλλαλητήριο της Επιτροπής Αγώνα στις 12 Μάη στο Αγ. Βενιζέλου.

Δε θα επιτρέψουμε να μετατρέπουν τα στρατευμένα παιδιά του λαού σε μισθοφόρους ξένων και άνομων συμφερόντων, να συμβεί αυτό που δήλωνε ο Έλληνας ΥΠΑΜ μπροστά στους Αμερικανούς επιτελάρχες πριν από δύο χρόνια, ότι, όπως έλεγε, «οι Έλληνες έχυσαν το αίμα τους δίπλα στους Αμερικανούς στους διάφορους πολέμους και αν χρειαστεί θα το ξανακάνουν».

Θα μας βρίσκουν παντού μπροστά τους. Πρέπει να βρουν απέναντί τους σύσσωμο το λαό και τη νεολαία!

Οι ένοπλες δυνάμεις της χώρας μας έναν μόνο στόχο πρέπει να έχουν, την υπεράσπιση των συνόρων της πατρίδας μας, της εδαφικής της ακεραιότητας. Δεν έχουν καμία δουλειά έξω από τα σύνορα σε ιμπεριαλιστικές αποστολές.

Δεν πρέπει να επιτρέψουμε να μετατρέπονται τα Πανεπιστήμια σε νατοϊκά εργαστήρια με τα διάφορα προγράμματα. Η δίψα των νέων ανθρώπων για γνώση, για δουλειά και δημιουργία δεν πρέπει να γίνεται βορά στα χέρια των πολεμοκάπηλων του ΝΑΤΟ.

Οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι, τα λαϊκά στρώματα, ειδικά οι νέοι και οι νέες πρέπει να πυκνώσουν τις γραμμές του αντιιμπεριαλιστικού – αντιπολεμικού κινήματος.

Εμείς οι λαοί έχουμε τη δύναμη!

Οι ιμπεριαλιστές μπορεί να είναι δυνατοί, δεν είναι όμως αήττητοι!

Τα «έξυπνα» όπλα τους χρειάζονται τον άνθρωπο για να λειτουργήσουν. Αυτόν τον άνθρωπο που σκέφτεται φοβούνται, τους λαούς θέλουν να χειραγωγήσουν και να καθυποτάξουν. Θα μας βρίσκουν απέναντί τους, μέχρι να γίνουμε πολλοί, μέχρι να τους ανατρέψουμε!

Και από αυτό το βήμα δηλώνουμε «ΩΣ ΕΔΩ»!

- **Να σταματήσει τώρα ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος!**
- **Απεμπλοκή τώρα της Ελλάδας! Η κυβέρνηση να σταματήσει την οποιαδήποτε ανέναντη και αποστολή πολεμικού υλικού στην Ουκρανία!**
- **Να κλείσουν οι ευρωατλαντικές βάσεις και υποδομές!**
- **Καμιά διευκόλυνση από ελληνικό έδαφος για τις αμερικανονατοϊκές επιχειρήσεις στην Ουκρανία!**
- **Κανένας φαντάρος και αξιωματικός σε αποστολή εκτός συνόρων!**
- **Να μην υπογραφεί η νέα Ελληνοαμερικανική Συμφωνία για τις Βάσεις!**

Γνωρίζουμε καλά τις ανεξάντλητες δυνάμεις του λαού μας!

Παλεύουμε ο ίδιος να εμπιστευτεί τη δύναμή του!

Στον ιμπεριαλισμό καμιά υποταγή – μόνη υπερδύναμη είναι οι λαοί!